

GAZETA KRAKOWSKA

DN^{ro} 10.

Z KRAKOWA DNIA 2 LUTEGO 1825 ROKA W ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Posiedzenie 14te Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 3 Stycznia 1825.
(Dokonczenie.)

Prezydujący w Komisji Prawodawczej Reprezentant Kalinka wniósł do Izby Opinię teyże Komisji z Komisją Skarbową połączoney, aby uwagi nad projektem do Prawa Górniczego przez Senat Rządzący inicjowanym, na ręce Reprezentanta Matakiewicza przez Piotra Steinkellera złożone, przez tegoż Reprezentanta w dniu 31 Grudnia r. z. Izbie przedstawione, i połączonym Komisjom do Urzędowego użycia komunikowane, dla objaśnienia szczegółów temiż obiętych Senatowi Rządzącemu przesłane zostały, z powodu zaś, iż takowe obeymują w sobie potrzebę uchylenia dziesięcin od Kopalń przez Właścicieli lub opłacanych, odczytał Dekret Króla Jmci Saskiego w tym przedmiocie wydany, według którego pobieranie tychże dziesięcin miejsca nie ma. Oto jest esnowa przytoczonego dekretu:

Przywileje. Dla otwierających Kopalnie żelaza, miedzi, soli, ołowiu i t. d.

od Nayaśnieyszego Pana Fryderyka Augusta nadane roku 1811 dnia 29 Maja Na przełożenie Ministrów naszych Spraw Wewnętrznych i Skarbu postanowiliśmy.

ARTYKUŁ 1.

Właściciele, lub podejmujący na rachunek własny Kopalnie, żelaza, miedzi, srebra, soli, ołowiu, galmanu, hafnu węgla kamiennych, torfu, marmuru i wszelkie inne, jakie bądź trudniące się wydobywaniem, lub przetwarzaniem surowych mineralnych p'odów Kraiowych fabryki i Kopalnie w myśl Artykułu 8go Prawa Seymowego dnia 24 Marca 1809 zarówno z wyrażonemi tamże Fabrykantami i fabrykami opłacie patentowego w Księstwie naszym Warszawskiem podlegać niemają.

ARTYKUŁ 2.

Zachowujemy do oddzielney Ustawy Górniczey postanowienie względem należności Skarbu, za Rządu zeszłego w czterech przybyłych Departamentach sposobem dziesięciny od produktów kopalnianych fabryk prywatnych wybieranej.

ARTYKUŁ 3.

Rozumie się, że Rzemieślnicy i Profesjonaliści w fabrykach Narodowych bądź prywatnych, jako nie na własny rachunek robiący, w myśl poprzedniego Dekretu Naszego dnia 25 Marca 1809 Artykułu 13 do opłaty Patentowego wolnemi być powinni. Uskutecznienie tej woli Naszej Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu polecamy.

(podpisano) Fryderyk August.

Reprezentant Matkiewicz znajdując poczynione Uwagi nad projektem nie być żadnem nowem Urządzeniem, przeciwiał się odesłaniu tychże Senatowi Rządzącemu, ile gdy zachodzące wątpliwości i szczegóły wszelkie w Izbie rozpoznaniem i wyjaśnionem być mogą, popierając zaś wniosek, iż wybierana dziesięcina nie jest na żadnym prawie opartą, dodał, iż nawet Urzędnik z strony Senatu do wybierania tychże ustanowionym został.

Assessor Seymu Soczyński jako Członek Komisyyi Skarbowey oświadczył, iż na przedstawionym przez Senat Budżecie na rok 1824/5 niemasz umieszczonego poboru podobnego.

Reprezentant Kalinka obstawał przy odesłaniu Uwag tych Senatowi Rządzącemu, dla objaśnienia szczegółów Komisyyom nie wiadomych, z ustanowienia Poborcy do wybierania dziesięcin wynikających.

Reprezentant Librowski powodowany odczytanym przez Reprezentanta Kalinkę Dekretem Króla Jmci Saskiego, uważał, iż gdzie niemasz Prawa Górniczego, i poborca do wybierania dziesięcin miejsca mieć nie powinien, ile gdy Se-

nat bez zezwolenia Izby nie może szafować groszem publicznym na utrzymanie tegoż.

Assessor Seymu Soczyński popierając zdanie Reprezentanta Librowskiego dodał, iż wyznaczenie pensyi Urzędnikom bez wpływu Reprezentacyi Narodowej jest uwłaczanie Atrybucyi teyże, gdy Senat mocą jest powiększać liczbę Urzędników, lecz wyznaczać im pensyi bez zezwolenia Izby nie może.

Delegowany Senator Grodzicki znajdując Uwagi nad projektem do Prawa Górniczego poczynione, za mające styczność z Urządzeniami niem obiętymi, żądał odesłania tychże do Senatu, objaśniając zaś powody ustanowienia Poborcy do wybierania dziesięcin oznaymiał, iż lubo Dekret Króla Jmci Saskiego odczytany, robił niejaką tamę do wybierania poboru dziesięcin, jednak Komisyya Organizacyyna na zapytanie Senatu Rządzącego oświadczyła, iż w wszelkich przypadkach do obowiązującego dotąd Prawa Maksymiliańskiego stosować się należy, lecz pomimo tego żaden z Właścicieli Kopalń do zapłacenia dziesięcin zmuszanym nie był. Co zaś do ustanowienia Poborcy, Senat wykazując czysty dochód Netto z Kopalń, potrącił już wszelkie wydatki, w jakie i utrzymanie Poborcy wchodzi.

Reprezentant Librowski Członek Komisyyi Skarbowey oznaymiał, iż umieszczanie wydatku Netto jest bardzo wątpliwem, gdy na teraźniejszym Budżecie Summa Złp. 6000 dochód stanowi mogącą, położoną jest na wypłacenie pensyi podobnym Urzędnikom.

Reprezentant Florkiewicz Prezydujący w Komisyyi Skarbowey, odpowia-

dając na objaśnienie Delegowanego Senatora Grodzickiego, oparte na Reskrypcie Komisseyi Organizacyney, odczytał tenże Reskrypt z dnia 21 Sierpnia 1818 r. wydany, na podaną prośbę Osoby prywatney odpowiadający, iż Sądy winny się stosować do Praw kopalnianych w czasie Xięztwa Warszawskiego obowiązujących.

Reskrypt ten dosłownie tu się u mieszcza.

Nro Dziennika 148. Działo się na Sessyi dnia 20 Sierpnia 1818 r. Komisysia Organizacyyna przez Trzy Najjaśniejsze Dwory ustanowiona. W skutek tak uczynionego z strony Rządzącego Senatu w odczwie z dnia 18 Sierpnia 1818 do L. 2622 przedstawienia, ogłoszenie Kodexu Cywilnego przez Rząd Króles: Pruski wydane, za obowiązujący w Kraiu tuteyszym, iako też wniesionej prośby przez P. Helenę Zółtowską i Katarzynę Higerle Właścicielki 30 części kopalń prywatnych w Wsi Narodowej Dąbrowy, o zalecenie Trybunałom W. M. Krakowa, aby w sądzeniu Sporow kopalnianych trzymały się Kodexu Górniczego exystującego, a nadto o zaprowadzenie nowego podobnego Kodexu dla tego Kraiu, Komisysia oświadcza: iż żądany nie podlega wątpliwości że Trybunały w sądzeniu Sporow z kopalń wynikających, winnymi są stosować się do praw i Urzędzeń kopalnianych, które były obowiązującymi w czasie Rządu Xięztwa Warszawskiego aż do ogłoszenia tego Wolnego Kraiu, Komisysia przesyła Rządzącemu Senatowi powyżey rzeczoną prośbę dla podania na Zgromadzenie Reprezentantów projektu do Kodexu Górniczego, jeżeli takowego

dla dobra Kraiu potrzebę widzi; Komisysia uwiadomia także Rządzący Senat, że zwyż pomienione Supplikantki stosowną do oświadczonych tu zasad odebrały odpowiedź. (10d.) Swerts-Sperk Darowski Sek: Kom: Org.

Następnie Reprezentant Florkiewicz wniósł, iż gdy z Reskryptu tego, ile prywatnego, drukiem nie ogłoszonego, i żadney Normy w postępowaniu stanowić nie mogącego, bynajmiej nie okazuje się, aby Prawo Maximiliańskie miało być obowiązującym, i w ostatnim Reskrypcie Komisseyi Organizacyney, wyszczególniającym, które Reskrypta i w jaki sposób mają być obowiązujące, nie umieszczonym, owszem w ślad tegoż Reskryptu załączonem jest wprowadzenie do Reprezentacyi Projektu do Prawa Górniczego, gdy wreszcie tak na Budżecie pierwszym iako Prawem stojącym nazwanym, iako i w następnych Budżetach, takowe pobieranie dziesięcin umieszczone nie zostało, przeto Senat Rządzący nie ma Prawa, na mocy którego opłaty dziesięcin prawnie domagaćby się mógł.

Reprezentant Librowski obstać przy zarzucie nieprawego wybierania dziesięciny, zawiadomił Izbę, iż już do Kasy Główney z strony Senatu Rządzącego, o ściąganie zaległości podatku tego, stosowne kroki poczynionemi zostały.

Delegowany Senator Grodzicki znajdując opłatę dziesięcin, iako ku pomnożeniu Skarbu przyczyniającą się, z Artykułu 4 i 12 Konstytucyi Kraiowej za przedmiot zupełnie Administracyyny, uważał, iż takowy wyłącznie do Senatu należy.

Assessor Seymu Saczyński żądał uchwalenia uczynić się mającego przedstawienia, aby dziesięcina pobierana nie była, i zaległości iakiekolwiek z tego źródła pochodzące umorzonymi zostały, do czego przychyłał się Reprezentant Matakiewicz.

Assessor Seymu Hr. Wodziecki znajdując Konstytucyą bydź Reprezentacyi jako rękomyą, z mocy której wszelkie podatki na Budżecie umieszczane, Senat wybierać ma prawo, i przeciwnie, uznawał, iż odesłanie do Senatu okoliczności tej jest zbyt czynnem, gdy Budżet raz na zawsze za zasadę służący, opłaty takowe w sobie nie mieści.

Reprezentant Florkiewicz zwracał uwagę Izby, iż na Zgromadzeniu Reprezentantów w r. 1823 zapadła już uchwała Izby, wzbraniając Senatowi wybierać nie tej opłaty.

Marszałek Seymu objaśniał, iż w podobnej materji jeszcze do Prawa tego inicjatywa z strony Senatu udzieloną nie była.

Izba Prawodawcza Uwagi nad projektem do Prawa Górniczego przedstawione, uwolnienie Właścicieli Kopalń od opłacania dziesięciny aż do nowego prawa za szczególny cel mające, Senatowi Rządzącemu z tem przesłać postanowiła zdaniem, iż opłata dziesięciny, iako żadney zasady prawney nie mająca, aż do ogłoszenia Prawa Górniczego wybierana bydź nie może, i iakiekolwiek wykaz poboru tychże dziesięcin Kassie przesłanym został, iako niewłaściwie sporządzony, i wymagany, umorzonym bydź winien.

Marszałek Seymu Posiedzenie Seymu

dalsze do dnia piątego Stycznia 1825 r. godziny 10 ranney adłożył.

Michał Wronski,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 25 Stycznia.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH RÓSSYY, KRÓLA POLSKIEGO &c. &c. &c.

XIAZĘ NAMIESZNIK KROLEWSKI
w Radzie Stanu.

W skutku przedstawioney Nam Rap-
portem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 20 Sierpnia r. b. Nr. 50,960 potrzeby znizenia opłaty wychodowej od siarki, i na mocy szczególnego w tej mierze Jego Cesarzsko-Królewskiej Mości upoważnienia dnia 18 z. m. opłatę takową do groszy pięciu od centnara siarki zniżamy.

Wykonanie niniejszego Postanowienia i ogłoszenia onego Komisyiem Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Przychodów i Skarbu, w czem do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney dnia 14 Grudnia 1824 r. (podpisano) Zaiączek.

Minister Prezydujący
w Kom. Rząd: Przychodów i Skarbu

(podp.) X. X. Lubecki.

Nro. 24327.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Za zgodność:

(podp.) Swinarski.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POL-
SKIEGO &c. &c. &c.
XIAŻE NAMIESTNIK KROLEWSKI
w Radzie Stanu.

W skutku wzajemnego zniesienia się
Rządu Państwa Rossyjskiego z Rządem
Królestwa Polskiego względem ustano-
wienia opłaty celney o niektórych przed-
miotów handlu Taryffą i klasyfikacyą
towarów między obudwoma Państwami
umowioną nieobjętych, przychylenie do
przedstawienia w tej mierze Kommissyi
Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 7
Grudnia r. b. Nro. 71473, postanowili-
śmy i stanowimy:

Artykuł 1. Następujące artykuły,
iako to: Saletra czyszczona, Kley zwy-
czayny i Kley Rybi za świadectwami po-
chodzenia z Rossyi wprowadzane opłacać
mają cła wchodowego podług następują-
cych zasad:

1. Od Saletry czyszczoney od celnara
groszy dwadzieścia pięć.
2. Od Kleiu zwyczajnego od celnara
groszy ośmnaście.
3. Od Kleiu Rybiego od celnara złoty
jeden groszy dziewięć.

Art: 2. Pobór opłaty takowej od
obiektów powyżey wymienionych rozpo-
cząć się winien od dnia 1 Sycznia 1825 r.

Wykonanie niniejszego Postanowie-
nia Kommissyi Rządowej Przychodów i
Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyney d. 14 Gru-
dnia 1824.

(podp:) Zajączek.

Minister Przydniący
w Kom: Rząd: Przy-
chodów i Skarbu

(podp:) X. X. Lubecki.

Nro. 24394.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
Za zgodność:

(podp:) Kruszyński.

Pan Bułharyn wydał w Petersburgu
w języku Rossyjskim Rocznik Teatralny
na rok 1825, pod tytułem: Talia. Dzieł-
ko to zaleca się równie powierchowną
okazałości, iak i dobozem artykułów.
Wśród wspomnień o znakomitych Arty-
stach Dramatycznych, znalazł miejsce i
nasz nieodżałowany Żółkowski. Chlubnie
pisze o nim nieznanym nam Autor tego ar-
tykułu; kładzie go i słusznie, w rzędzie
pierwszych komików Europy; przytacza
główne rysy wyborney gry jego, iak u-
miał w mgnieniu oka pojąć śmieszność
położenia, oddać ią bez przesady i na-
wet jednem spojrzeniem, układem twa-
rzy, postawą, wzbudzić śmiech i podzi-
wienie nad grą swoją w nieświadomych
języka cudzoziemcach. Przytoczone są i
niektóre szczegóły jego życia, jest tam
i wierny jego Famulus z pisaną Gazetą;
liczne wyiątki z Momusa, kończą ten
artykuł.

Na ostatnich targach Warszawskich
płacono za korzec żyta 21: od 6 i pół do
7. Pszenicy od 11 do 13 pół. Jęczmie-
nia od 6 i pół do 7. Owsa od 4 i grosz
srebrny (do 4 i pół. Siana (fura) jedno-
konna od 8 i pół do 14, parokonna od

15 i pół do 19. Słomy furę zwyczajną od 4 do 5.

Ze Lwowa d. 21 Stycznia.

O k ó l n i k

Ces. Król: Rządu Kraiowego.

Ze poddani Rossyjscy uwolnieni są bezwarunkowo od płacenia taksy za wywóz majątku w Ces. K. krajach Austriackich.

W skutku Dekretu wysokiey Kancelaryi nadworney z dnia 28 Października 1824 do liczby 32,447/1900, dodatkowo do Okólnika z dnia 11 Lipca r. z. do liczby 37,965 podaje się do powszechney wiadomości, że wzajemne zaiesienie monarchiczney opłaty od wywożonego majątku przez poddanych tak Austriackiego jak i Rossyyskiego Cesarstwa, względem czego obustronne Rządy podówczas tylko w warunkowej formie, mianowicie: pod wyraźnem zastrzeżeniem wzajemności, były się ułożyły, teraz przez obustronne Ministeryjne oświadczenia pod d. 31 Lipca r. z. uczynione, bezwarunkowo, uchwalone zostało z tą uwagą, iż skutek zniesienia opłaty od wyprowadzenia majątku, ku obustronnym poddanych korzyści, rozciągać się ma nie tylko na wszystkie następne, ale i owe przypadki, w których pobór takowey opłaty, do d. 31 Lipca r. b. jako dnia wydanych przez obustronne Ministeryja oświadczeń, jeszcze rzeczywiscie uskutecznił się nie był.

(Podpisy.)

Z Paryża d. 17 Stycznia.

Izba Parów przyjęła d. 14 b. m. ustawę względem Liśty cywilney więk szośćią 134 głosów przeciw 3.

Hr. Ferronay, Posel nasz przy Dwo-

rze Rossyyskiem, nim uda się do Petersburga, poiedzie wprzód do Wiednia.

Rozporządzeniem Królewskim z d. 12 b. m. z początkiem roku niniejszego 7 dotychczasowych kass, do wypłacania pensy urzędnikom połączone są w jedną pod nazwiskiem: jeneralney kassy pensy. Dochód icy składać się będzie z odciągnięć od płacy urzędników, szczególnego na ten cel funduszu i części przypadającej na urzędników kary pieniężney z zkonfiskowanych towarów. Trzydziestoletnia służba i wiek 60 lat mają prawo do pensy. Celnicy, rozpościciele listów, maytkowie, &c. mają prawo po 25 latach do pensy. Wdowa po pensyonisie pobierać będzie czwartą część, ale jeżeli ma 50 lat i jest matką dziecka niżej lat 16 połowę jego pensy. Po icy śmierci w pewnych okolicznościach pobierana przez nią pensyą przeżyć może na icy dzieci.

W skutku połączenia przez Ministerstwo skarbowe kilku poberowych urzędów w jeden, w samem departamencie Puy de Dom utraciło 40 poberców swoje urzędy.

Wyszły tu z druku Pamiętniki Doktora Automarchi, czyli ostatnie chwile Napoleona przy jego spowiedniku, w 2 częściach.

Telegraf [w Bordeaux między 10 i 12 b. m. był w nieustannym ruchu. Wnoszą zatem, iż w Hiszpanii lub Portugalii zayść musiały ważne zdarzenia.

W tych dniach córka 77letniego oycy, który w Corbeil w rzekę wpadł, wy ratowała z własnem niebezpieczeństwem życia.

Podporucznik Antoni Boyer, 27 lat mający, który dawniej okazywał już

ślady pomieszczenia zmysłów, idąc w tymże miesiącu do swego pułku, gdy przybył do Baziege, prosił, aby dla osłabienia dozwolono mu w tem miejscu wypocząć, na co zezwolono. Nad brzegiem kanału napotkał kogoś i ofiarował mu kieliszek wódki; pijąc do niego rzekł: pić wódkę po raz ostatni! D. 5 b. m. popołudniu przybywszy do Pomperpuzat pytał się kobiety, czyli niema stomy do sprzedania? Ale gdy ta zdawała mu się za drogą, udał się na ściernisko, natargał stos ściernia i zapalił go. Potem zdiął suknie, i znajdujący się w tej okolicy wieśniacy sądzili, iż je chce osuszyć, ale Boyer obszedł kilka razy palący się stos, wrzucił w płomień swe suknie i nakoniec sam siebie. Wieśniacy przybiegli na jego ratunek, wyciągnęli go z ognia, ale już był bez duszy, chociaż zaledwo dwie minuty w ogniu leżał. Dowiedziano się potem, że Boyer dowiadywał się kilkakrotnie, ile potrzeba zażyć opium, aby zabiło; że nie mógł go dostać, postanowił się spalić. Samowolne się spalenie jest jednak od czasów Herkulesa w Europie rzadką rzeczą.

Z Rzymu d. 30 Grudnia.

Po urczystem nabożeństwie w ostatnią niedzielę Adwentu (d. 19 Grudnia) w kaplicy Syxtusowej, rozdano Kardynałom i Prałatom exemplarze bulli względem Jubileuszu w językach Łacińskim i Włoskim. Dwom Audytorem di Rota kazano ją powtórnie ogłosić. Przy wejściu zatem do Kościoła Watykanu czytali ją z ambon pięknie ozdobionych w obu językach licznie zgromadzonemu ludowi. Odezwały się potem dzwony, muzyka, trąby i kotły, przy huku dział

z zamku S. Anioła i wystrzałach ręcznej broni gwardyi Szwajcarskiej. Po przybyciu bulli, kursorowie Apostolscy, z których jeden trzymał bullę w ręku, poprzedzeni muzyką wojskową, poiechali konno do Kościoła N. Panny Maryi in Trastevere, gdzie przyjeżdżo ich Duchowienstwo przy odgłosie dzwonów, i gdzie także bullę przeczytali i przybili. Toż samo nastąpiło przy Kościołach Laterańskim i Tyberyjańskim.

Nazajutrz, to jest: d. 20 b. m. Kardynałowie, Patriarchowie, Arcy-biskupi, Biskupi i Penitencyjonarze, w własnych swoich ubiorach duchownych, udali się do Watykanu i w przeznaczony sali oczekiwali Ojca S. Ten, także in pontificalibus, poprzedzony wyżeywzmiankowanemi osobami, udał się do kaplicy Syxtusowej, gdzie klęcząc oddał cześć wystawionemu N. Sakramentowi. Po rozdaniu obecnym świec i książeczki obejmującej obrzędy Jubileuszu, Ojciec S. przyjął poszlaczoną świecę woskową z rąk asystującego pierwszego Dyakona, Kardynała Ciaccapiatti, i zaintonował Veni Creator Spiritus, co doley śpiewacy kapeli Papieżkiej kontynuowali. Potem Ojciec S. siedząc na tronie, i trzymając w ręku zapaloną świecę udał się na czele całego Duchowienstwa w processyi do Kościoła S. Piotra. Naprzód szli młodzieńcy z hospitium S. Michała, za nimi sieroty z kolegium Panny Maryi, dalej księża zakonnicy i świeccy, oycowie je-neralni Prokuratorowie i wszyscy Prałaci tajney Izby Papieżkiej, śpiewacy z kapeli wraz z notaryuszami, sekretarzami Izby, i Marszałek pałacowy z Audytorem di Rota. Za niemi tajny Kapelan niośł koronę Papieżką, a dziekan

kadzielnice, słudzy zaś Papieżcy nieśli 7 lichtarzy. Dalej następowali Opaci, Biskupi i Kardynałowie w białych infułach, a za nimi Oyciec S. otoczony gwardią Szwajcarską; na końcu postępowali Prototypotaryjusze, Jenerałowie zakonów i gwardya szlachecka. Za przybyciem do drzwi Kościelnych, gdzie oycowie pokutujący stali z zapalonymi świecami, przyjął Oyciec S. srebrny młotek z żłak Kardynała Castiglioni, i trzykrotnie uderzył w mur przy drzwiach. Przy pierwszym uderzeniu rzekł: *Otwórzcie mi drzwi sprawiedliwości!* Spiewacy odpowiedzieli: *Weydę i spowiadać się Panu będę.* [Przy drugim mocniejszym uderzeniu, rzekł Oyciec S.: *Do Twego domu Panie, pozwól mi wejść!* Spiewacy odpowiedzieli: *Z uszanowaniem modlić się będę w Twojej Świątyni.* Przy trzecim najmocniejszym uderzeniu, rzekł Papież: *Otwórzcie się drzwi, bo Bóg jest z nami.* Spiewacy odpowiedzieli: *Sprawiedliwość wykonywa się względem Izraela.* Opadający mur spadał w przeznaczony do tego wozek, a pozostałe jeszcze kawałki jego sprzątniono, i Penitencyjonarze oczyścili ziemię gąbkami maczanymi w święconey wodzie. Oyciec S. wrócił na swój tron, i za danym znakiem opadły drzwi, które pierwej zdjęte z zawias. W środku Kościoła, Jego Świętobliwość trzymając w prawey ręce świecę, a w lewey krzyż podany przez Dyakona, zaintonował *Te Deum*. Natychmiast odezwały się trąby w przysionku Kościoła, a z dwugodzinnym odgłosem wszystkich dzwonów kościelnych całego miasta, łączyły się wystrzęły z ręczney broni gwardyi Szwajcarskiej i huk dział z zamku S. Aniola. Oyciec S. wszedł najpierw sam do Kościoła,

a za nim udali się parami Kardynałowie, Patriarchowie, Arcybiskupi i t. d. całując drzwi przy wejściu. Usiadł Papież na wspaniale ozdobionem krześle, otoczony świętem Kollegium, i zalecił Kawalerom S. Pietra i Pawła, aby mieli straż przy drzwiach wszystkich 4 głównych Kościołów, poczem przepuścił ich do pocałowania nóg. Zamtąd udał się Oyciec S. do Kaplicy Gregorjanskiej, potem do konfessyjonatu, przyjął obediencyją od Kardynałów, i zaintonował uroczyste nieszpory, a tymczasem wszystkie drzwi Kościelne, zamknięte od świtu, otworzone. Zakończyło nieszpory trójiste błogosławieństwo Papieskie, poczem Oyciec S. wrócił do swego pałacu. Niezliczone było mnóstwo ludzi różnych narodów. Znakomite damy, Xiężne Rzymskie i zagraniczne, Posłowie Dworów i t. d. znajdowali się na gankach umyślnie wystawionych.

— Dnia 7. —

Utrzymujący gościnne i zaieżdne domy zdały się, iż w swoich oczekiwaniach zawiedzionemi zostali, bo spodziewali się na Święty Jubileusz znacznego zjazdu mających cudzoziemców, a do tej chwili mający przybyło tu cudzoziemców niż w roku zesz. Rzemieślnicza klasa ludzi, które najwięcej z cudzoziemców zyskuje, i spodziewała się w tym roku znacznego zarobku, została w rozpacz. Ze wszystkich bezpośrednich i pośrednich krajów Austriackich, tudzież Neapolu i Florencyi z wielką tylko ostrożnością dawano się do Rzymu paszporty, a co się tyczy cudzoziemców z innych krajów, ci wstrzymują się od podróży, aby nie wpadli w ręce hord rozbojniczych.

DODATEK DO N° 10. GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 2 LUTEGO 1825 ROKU WE SRODE.

Z Madrytu d. 6 Stycznia.

Od kilku dni odbywają się częste zgromadzenia Ministrów, na których znayduje się zawsze P. Ugarte.

Dotychczasowe surowe systema zmieniło się od niejakiego czasu. Kilka-naście oddalonych z stolicy osób otrzymały pozwolenie powrotu, a niektórzy uwieźnieni wolność. Urzędnikom, których uznano za niezdatnych do oczyszczenia się, naznaczone dożycia połowę pobieranej dawniej pensyi; radców Kastylii, których w Lutym r. z. oddalono przywrócono do urzędów. Hr. Puno-Rostro jest z wygnania przywołany, a Xciu Frias dozwolono nawet nosić wielki krzyż orderu Karola III. który za rządów Stanów otrzymał. Jenerał Cruz jest wolny; Biskup Mechuanan, X. Queypo, osadzony został w [wygodniejszym mieszkaniu i pobiera 16,000 realów pensyi.

Z powodu zaniesienia prośby przez Xięgarza Francuzkiego Donnaé, któremu paka książek na komorze celney w Victoria zatrzymana została, wydał Król następujący wyrok: "W przeciągu trzech miesięcy wszystkie w obcych językach

za granicą drukowane dzieła mogą być z kraju wyprowadzone. Drukowane zaś w Hiszpanii w obcych językach lub za granicą w Hiszpańskim języku książki, ile tyczą się religii, praw korony lub obyczajów, nie mogą być z Królestwa wyprowadzonymi. Powracające książki podlegają opłacie celney. Pozwolenie wywozu zakazanych książek służy tylko kupcom i xięgarzom, którzy wprowadzili je między 7 Marca 1820 i 1 Października 1823.

Jafant Franciszek i jego Małżonka którzy codziennie bywają w teatrze, chcą na utworzenie tu opery Włoskiej znaczną kwotę pieniędzy złożyć.

W Kadyxie zachodziła obawa, aby krążące przed tym portem Kolumbijskie korsarskie okręty nie zabierały Hiszpańskich; dla aprzątnięcia więc tej obawy, pomnożono liczbę na morzu będących wojennych Hiszpańskich okrętów i dwa Francuzkie brygi z niemi złączyć się mają.

Z Londynu d. 12 Stycznia.

Pisma Paryżkie (wyraża Gazeta Gonicie) zapełnione są uwagami nad nayso-

wszem postanowieniem Gabinetu Angielskiego względem południowej Ameryki. Pisma liberalne dają do zrozumienia, iż Francya też samo uczynić mogła co Anglija i powinna była; przeciwne zwracają uwagę na ważne skutki, które ten środek za sobą pociągnąć może. My zaś bynajmniej się tego nie lękamy. Zamiaty Rządu J. K. Mci w tej sprawie były nie raz z otwartością i rzetelnością obławione, i takich zdaniem naszym, w rocznikach dyplomatyki mało znayduie się przykładów. Wszelkie zarzuty, które przeciw zasadzie przedsięwziętego środka uczynić można było, uczyniono i należycie rozważone zostały. Jakież zachodzić mogą powody do obawy? Gdyby Ministrowie nasi porywczo i bez uwagi przedsięwzięli byli ten krok, na ówczas zachodziłby mogła naciąka obawa względem mniemania naszych Sprzymierzyńców. Ale teraz, jak rzeczy stoją, należało tylko uwiadomić ich, iż nakoniec oddawna rozważany i publicznie zapowiedziany zamiysł uskuteczniłszy. Hiszpania uważać zapewne będzie ten krok, z strony przeciwnej; lecz i Hiszpania niema żadnego słusznego powodu do żalenia się. Zachowaliśmy się nader cierpliwie i rzetelnie względem tego Mocarstwa; zostawiliśmy mu, ile tylko można było, czas do zagodzenia swych waśni w jakim bądź sposobie z osadami i ofiarowaliśmy nawet nasze pośrednictwo; ale Hiszpania nie wzięła się do tego, a my niemogliśmy dopuścić, aby nasza polityka względem pytania, które tak blisko obchodziło interes Anglii przez ociąganie się lub tudej naszycie Gabinetu Madryckiego zupełnie zniszczoną została. I coż na-

wet w teraźniejszej chwili uczyniliśmy? Oto oświadczyliśmy jedynie naszą chęć zawarcia z krajami południowej Ameryki, których od rwanie się od kręgu macierzystego nieodwołanie jest postanowione, traktatów handlowych.

— Dnia 14 Stycznia. —

Oczegday o godzinie 4 z południa zjechał Król z Windsor do Londynu. Sądzą, iż osobiście otworzy posiedzenia Parlamentu. W ciągu tego tygodnia, za szczyti J. K. M. kolejno wszystkie tu-teysze teatry obecnością swoją.

P. Canning znaydował się wczoraj w Oxford, lecz d. 15 spodziewany jest na powrót w swej kancelaryi.

Zapewniają, iż Pan Karol Stuart, były Posel nasz w Paryżu, uda się nie zwłocznie z szczególniejszem zleceniem do stolicy Brazylijskiej Rio-Janeiro.

D. 8 b. m. towarzystwo Katolików w Dublinie zebrało się pierwszy raz na uroczyste posiedzenie po uwolnieniu Pana O'Conel. Powitany on został radośnemi okrzykami, i dziękował Katolikom za ich do niego miłość, a sędziom przysięgłym (samym Protestantom) za ich sprawiedliwość. Okazał szczere swoje uszanowanie dla Króla Jerzego IV i ubolewał, iż Katolicy Irlandscy niedoznają tak łagodnego względem siebie postępowania, jak w królestwie Hanowerskiem. Składki na potrzeby Katolików znacznie się pomnożyły.

Miasto Bristol dało dla Ministrów Canninga i Liwersona świetny obiad i udzieliło im prawo obywatelstwa.

Z Bruxelli d. 17 Stycznia.

Stan zdrowia N. Króla polepszył się na pociechę całego kraju tak dalece, że

J. K. M. oznaczył na jutro wstępne posłuchanie Posłowi Aagielskiemu i przyłączenie listu wierzytelnego.

Kawaler Huygens odpłynię na przyszlą wiosnę na fregacie Aar jako Niderlandzki Poseł przy Zjednoczonych Stanach północney Ameryki.

Minister skarbowy, P. Appelius, pojechał do Amsterdamu dla przyzwożenia na jeneralney kommissyi względem umorzenia obligacyi skarbowych syndykatami zwanych.

Pomiędzy officerami Francuzkiemi a połowie żołdu będącemi, z których wielu udało się do Egiptu, wymienia Dziennik Niderlandzki i Jeacera Livron.

Z Piławy d. 8 Stycznia.

Potężne burze z ulewami, z których mi rok zeszły się zakończył, ciągle jeszcze trwają. D. 2 i 3 b. m. tak okropny znowu wiał wicher przy wznieśieniu wody, że portowe warownie zalane i znacznie uszkodzone zostały. Wyszła nawet woda na brzeg tutejszy. a d. 5 deszcz na rzece Pegel do nadzwyczajnej wysokości 11 stóp i 6 cali zalani niższe części miasta i twierdzą. Od r. 1737 nie było jeszcze tak wysokiey wody. Pod Frischen-Haff przy uściu Pegel widzieć się dała znaczna massa lodu.

Z Neapolu d. 5 Stycznia.

Jak tylko dnia wczorajszego śmierć Króla spisany akt przez P. Pignateli, syndykami miasta, i urzędników Dworu Krolewskiego ztwardzoną została, udał się tymczasowy Prezes rady Ministrów P. Medici, do nowego Króla i złożył mu własnoręczny testament zmarłego Króla pod d. 6 Lutego 1822 i ko-

dycyllę pod d. 4 Listopada 1824, które zaraz otworzone i w radzie stanu odczytane zostały. Potem Minister sprawiedliwości, w towarzystwie Xcia Campo-franco i dwóch Radców stanu, opieczętował rzeczy zmarłego Króla. Nowy Król udał się z całą rodziną do wiejskiego zamku Capodimonto, do którego zaprosił także Xiężną Florydę, wdowę po zmarłym Królu, i dziś rano odbył radę stanu. Teatry, giełda i sądy są pozamykane.

UWIADOMIENIE.

W tej chwili wyszedł z druku Tom czwarty Botaniki o chodowaniu Roślin. Całego dzieła dostać można w Xięgarniach Mateckiego i Grabowskiego.

Teatr Narodowy.

W Piątek dnia 4 Lutego dane będzie wielkie Drama w 4 aktach, z francuzkiego P. Caignur przełożona: *Puszcza pod Hermansztadt*.

Dziś dana będzie w Sali przy Teatrze *Reduta*, czyli *Bal Maskowy*.

Uwiedomia się Prześwietną Publiczność, iż Kassyno dzisiejsze dla daney Reduty czyli Balu Maskowego, odłożone zostało do dnia jutrzejszego, to jest: d. 3 Lutego, na które przedsiębiorca oczekuje Łaskawey Publiczności.

Dnia 31 Stycznia i 1 Lutego 1825 r.

Cena Zboż z roznego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	9 15	9 —	8 15	7 15
— Żyta	5 10	5 —	4 15	4 —
— Jęczmienia	4 15	4 —	3 24	3 18
— Owsa	3 15	3 12	3 6	3 —
— Jagiel	15 —	14 —	13 —	12 —
— Grochu	5 —	4 15	4 —	—
— Rzepaku	15 —	14 —	12 15	—

U W I A D O M I E N I E.

Karol Prekop Kaliga, Dentysta Naddworny wielu zaakomitych Domów, o-
znajmuje Prześwietney Publiczności tu-
tejszego Miasta o swoim przybyciu. Mie-

szka w Ulicy S. Jana w Domu J.P. Dre-
linkiewicza pod N. 481 na pierwszym pię-
trze pod N. 1.

W Krakowie d. 27 Stycznia 1825 r.

D O N I E S I E N I A.

W dniu 4 Lutego r. b. 1825 o godzinie 10 ranney w Gmachu Sukiennicy zwa-
nym, w drodze Execucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacya kosztowa-
ności jako to: Medala złotego z łańcuszkami złotymi, Sztuczki złotej z rubinami,
Szpiłki jednej z perłą w środku, Pierścienków trzech złotych, Koralików nitką
trzech, a to zagotowe liczyć się mające pieniądze. Chęć zatem licytować mają-
cych podpisać Komornik na miejscu i czas oznaczony zaprasza.

W Krakowie dnia 28 Stycznia 1825 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

W Królestwie Polskiem, Województwie Krakowskiem, Obwodzie Miechow-
skim, pomiędzy miasteczkami: Proszowice, Szkalbmierzem, i Słomniki, położony
mili od Krakowa, a półtorej od granicy Obwodu Krakowskiego, dwie mile od
Wisły, położona Wies; jest z wolney ręki do wypuszczenia: albo na wieczysty
Czynsz, albo w dziesięcioletnią dzierżawę, albo na zastaw.

Gospodarstwo w tej Wsi rolnicze (z towarzyszone: z gatunkiem pszenicy o
gruntu na 3 części podzielonego, i w każdej wysiewu do 190 korcy obecnego;
z dostatecznie zaprowadzoną stercoryzacją; z nayporządniejszą budowlą; tak z
względem ekonomicznego, iako też wszelkiej wygody i przyjemności mieszkania; z
stanem włościan: przyzwyczajonych do roboty miejscowej wystarczających. i
własność zabudowań swoich posiadających; z podestatkami wszelkich Inwentarzy:
potrzebnych do porządnego gospodarstwa, iako to: Wołów, Koni, Owiec, wszel-
kich sprzętów rolniczych i porządkowych; z wygodą do opalu i grodu: przez
zaprowadzenie znaczney ilości Wierzb i Wikla corocznie się odradzających; i na-
koniec z uzupełnionym rozmiarem przez przysięgłego Jeannetę wszystkich grun-
tów dworskich i gromadzkich) przedstawia przy mierney pracy, porządkiem istnie-
jącym bardzo ułatwioney, i ze wszelkich względów uprzyjemnionej; nie tylko po-
żytek dzisiaj już obrachowany: ale nawet w przyszłości mogący być znacznie
powiększonym.

Właściciel żąda Vadium, odpowiadające wartości budowli i Inwentarzy; od
którego Dzierżawca lub zastawnik procent co rok potrącać sobie będzie; i właściciel
przestanie na opłacie półrocznego Czynszu decursive opisem urzędowym: umo-
wić i obwarować się mającego.

Do tej Possessyi gotów jest Właściciel dodać tem samem prawem. Realność
swoją w Mieście Wolnem Krakowie dziedzicznie posiadając; składającą się z dwóch
Domów razem połączonych, na pryncypalney Ulicy sytuowanych. — W których:
porządnie na obu piętrach obszernie pomieszkania; wysypki na znaczną ilość
zboża; Stajnie na 30 przeszło koni; Sklepy; i dokładne piwnice; mogą pod wie-
lu względami stać się użytecznymi gospodarzowi: przymuszonemu produkta z bli-
skiej Wsi do Krakowa sprzężanymi zprowadzać.

Dokładniejszego w tej mierze każdemu wyjaśnienia udzielią w Krakowie: W.
Ekielski Assessor prawny przy Senacie Krakowskim a razem i Mecenasy przy Sądach
Miasta Wolnego Krakowa i jego okręgu: na prowincyi J.W. Józef Gostkowski
Radzca Wojewódzki, ciągle w dobrach swoich Zagrody Proszowskie w Wojewódz-
twie Krakowskiem, Obwodzie Miechowskim Powiecie Krakowskim sytuowanym,
zamieszkały. — W Kielcach W. Krzyżanowski Mecenasy przy tamiecznym Trybuna-
le Cywilnym, — a w Warszawie W. Bienkiewicz, Mecenasy przy Sądach wszelkich
Instancji.

Dodatek 2gi

Do Nru. 10.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

Z Krakowa d. 2 Lutego 1825.

DONIESIENIE LOTERYINE.

Na nowo wybitych zostało do rozdania 3000 Sztuk czerwono-drukowanych gratysowych Losów, które wszystkie bez wyjątku wygrać muszą

W WIELKIEY LOTTERYI

na cztery Domy w Baden i giuntową posiadłość w Austryi pod górą Manhard, którzy ciągnięcie d. 10 Marca 1825 jeżeli nie przedzey, nieodmiennie nastąpi.

Wielorakie wielkie i znaczne korzyści tej Lotteryi, które Prześwietna Publiczność tak krajowa iak zagraniczna (przez kupno Losów) tak dalece uznała i ocenić umiała, iż w krótkim czasie 6000 czerwono-drukowanych gratysowych Losów, z których każdy pewną ilość pieniędzy wygrać musi, rozebrane zostały. Gdy potem od znaczney liczby pragnących na tę Lotterią zakupywać Losy, nadchodzily nieustanne życzenia, dostania gratysowych w tej Lotteryi wygrzających Losów. Dla dogodzenia więc tak licznem żądaniem i dla utrzymania dotychczasowego pomysłu zakupu Losów, postanowił Właściciel powyższych posiadłości wybrać na nowo kazać 3000 czerwono-drukowanych gratysowych losów, wyrównyujących w wygranej pierwiastkowym 6000, bez powiększenia dotychczasowej w tej Lotteryi oznaczoney liczby Losów, na co otrzymał Nay wyższe czczwolenie

Te nowe 3000 czerwonych gratysowych Losów, których Numera do całej rozciągają się Lotteryi, i drukiem są ogłoszone, będą równie iak da-

większe 6000 Sztuk gratysowych Losów dwa razy ciągnięte, i posiadała nie-tylko takie same prerogatywy i korzyści jak Losy czarno-drukowane, ale nadto każdy z nich pewną zyskuie wygraną, jak następujący rozkład okazuje

1	Traffer	na	400	Sztuk	Dukatów	w	złocie	.	.	400	Sztuk	Dukatów
1	"	"	100	"	"	"	"	.	.	100	"	"
1	"	"	50	"	"	"	"	.	.	100	"	"
4	"	"	25	"	"	"	"	.	.	100	"	"
1992	"	"	1	"	"	"	"	.	.	1992	"	"
1000	"	na	pół	Souverainsd'ora	w	złocie						
					1000	pół	Souverainsd'orów	w	złocie			

3000 Trafferów wygrywających 1000 pół Souverainsd'orów w złocie i 2092 sztuk C. K. Dukatów w złocie.

Od dnia dzisiejszego wszyscy zatem biorący razem za gotową zapłatą 10 czarnych losów, otrzymają jeden czerwony gratysowy, i to do półty póki przeznaczone na ten cel 3000 czerwonych gratysowych Losów nie będą rozebranymi.

Gdy o znaczną liczbę 3000 nowych tych gratysowych Losów nadeszły już od dawnego czasu odezwy, przeto podpisany Dom hurtowny poczytuie za swoją powinność ostrzedz z pewnością Przeciwieństwą Publiczną, iż w krótcie rozebranymi być mogą.

Żadna z dawniejszych Lotteryy nieokazała tak znacznych wygrañ, jak nie nieysza; są bowiem do wygrania cztery znaczne realności, z nader wielką liczbą pieniężnych Trafferów iako to:

- 1 Traffer na największy Dom w Baden pod N.
82 Frauenhof zwany i Stanowa posiad-
łość Dominikalney Dziesięciny w Pschö-
nisch w Austryi pod górą Manhard,
lub za to summe Z. R. 200,000 W. W
- 1 " na wielki Dom pod N. 83 także w Baden z zupełnem umeblowaniem lub Summe = 60,000 "

1	Traffer na wielki Dom pod N. 42 tamże 'z zupełnem umeblowaniem, lub Summę ,	Z. R. 30,000	W. W
1	„ na Dom tamże pod N. 7 lub Summę	15,000	„
1	„ na Summę w gotowiźnie	10,000	„
1	„ ditto ditto	5,000	„
4594	„ wygrywających w gotowiźnie	73,040	„
<hr/>			
4600	Trafferów na gotowe pieniądze ,	Z. R. 393,040	„
9000	Wygrywających 9000 Sztuk gratysowych czerwonych Losów w Dukatach i pół Souverainsd'orach w złocie czyli	Z. R. 151,701 kr 40	W. W
<hr/>			

13,600 Trafferów w ogólnej wygrywającej Summie Z. R. 544,741 kr. 40 W W

Przy tak widocznych korzyściach nie sądzi podpisany Dom hurtowny, ażeby ta Lotterya potrzebowała większego zalecenia.

W Wiedniu d. 10 Grudnia 1824 r.

Los ieden kosztuje 10 Z. R. W. W. czyli w Szeinach.

Dostać ich można w Kantorze M. Lackenbachera i Kompanii w Wiedniu w Ulicy Bäckerstrasse, a tu w Krakowie w Handlu Antoniego Hölzel.

